

Skarga wniesiona w dniu 30 czerwca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-286/08)

(2008/C 223/51)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Patakia i J.B. Laignelot)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie opracowując i nie przyjmując w odpowiednim czasie planu gospodarowania odpadami niebezpiecznymi, zgodnego z wymogami zawartymi we właściwych przepisach prawa wspólnotowego oraz nie tworząc odpowiedniej zintegrowanej sieci urządzeń do unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych, z uwzględnieniem najodpowiedniejszych metod i technologii w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego oraz zdrowia publicznego, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 1 ust. 2 i art. 6 dyrektywy 91/689/EWG⁽¹⁾ w sprawie odpadów niebezpiecznych, w związku z art. 5 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 7 ust. 1 dyrektywy 2006/12/WE⁽²⁾ (dawniej dyrektywa 75/442/EWG w sprawie odpadów, zmieniona dyrektywą 91/156/EWG);
- stwierdzenie, że nie podejmując wszelkich niezbędnych środków w celu zapewnienia zgodności gospodarowania odpadami niebezpiecznymi z przepisami art. 4 i art. 8 dyrektywy 2006/12/WE (dawniej dyrektywa 75/442/EWG, zmieniona dyrektywą 91/156/EWG) i art. 3 ust. 1, art. 6, art. 7, art. 8, art. 9, art. 13 i art. 14 dyrektywy 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów⁽³⁾, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 1 ust. 2 dyrektywy 91/689/EWG w sprawie odpadów niebezpiecznych, w związku z art. 4 i art. 8 dyrektywy 2006/12/WE (dawniej dyrektywa 75/442/EWG w sprawie odpadów, zmieniona dyrektywą 91/156/EWG) i zobowiązaniom wynikającym z art. 3 ust.1, art.6, art.7, art.8, art.9, art. 13 i art. 14 dyrektywy 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W toku analizy przedstawionych przez Republikę Grecką przepisów prawnych dotyczących gospodarowania odpadami niebezpiecznymi — a w szczególności krajowego planu gospodarowania — Komisja ustaliła, iż są one niezgodne z wymogami zawartymi w przepisach prawa wspólnotowego w zakresie gospodarowania odpadami niebezpiecznymi.

Ściślej rzecz ujmując, krajowy plan gospodarowania jest niepełny, ponieważ zawiera jedynie wytyczne, które wymagają uściślenia i nie odpowiadają wymogowi „wystarczającej szczegółowości”, co stanowi naruszenie art. 1 ust. 2 i art. 6 ust. 1 dyrektywy 91/689/EWG, w związku z art. 7 ust. 1 dyrektywy 2006/12/WE (dawniej dyrektywa 75/442/EWG).

Ponadto w krajowym planie gospodarowania nie przewidziano odpowiedniej zintegrowanej sieci urządzeń do unieszkodliwiania odpadów z uwagi na brak właściwej infrastruktury, brak danych co do wymaganego poziomu zdolności operacyjnej, a także braki w zakresie tworzenia i lokalizacji odpowiednich składowisk odpadów, co stanowi naruszenie art. 1 ust. 2 dyrektywy 91/689/EWG w związku z art. 5 dyrektywy 2006/12/WE (dawniej dyrektywa 75/442/EWG).

Co więcej, ustalono, iż w Grecji unieszkodliwianie odpadów niebezpiecznych w praktyce ma zazwyczaj postać „czasowego magazynowania”, które przybiera jednak charakter trwały, z uwagi na odnawianie stosownych zezwoleń wynikające z braku odpowiednich składowisk. Nie podjęto zatem właściwych środków w celu zapewnienia bezpiecznego ostatecznego unieszkodliwienia odpadów niebezpiecznych, bez zagrażania zdrowiu ludzkiemu oraz bez szkody dla środowiska, naruszając tym samym art. 1 ust. 2 dyrektywy 91/689/EWG w związku z art. 4 i art. 8 dyrektywy 2006/12/WE (dawniej dyrektywa 75/442/EEC) i art. 3 ust. 1, art. 6, art. 7, art. 8, art. 9, art. 13 i art. 14 dyrektywy 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 20.

⁽²⁾ Dz.U. L 114 z 27.4.2006, str. 9.

⁽³⁾ Dz.U. L 182 z 16.7.1999, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 1 lipca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-289/08)

(2008/C 223/52)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Rozet i A.. Sipos, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie opracowując zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych dotyczących środków podejmowanych poza terenem zakładów, przewidzianych w art. 9 dyrektywy Rady 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi (⁽¹⁾), Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 11 ust. 1 lit. c) dyrektywy;
- obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca podnosi, iż opracowanie zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych dotyczących środków podejmowanych poza terenem zakładów, przewidzianych w art. 9 dyrektywy 96/82/WE jest podstawowym wymogiem zawartym w tej dyrektywie. Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy dyrektywy, gdyż nie opracowało tego rodzaju planów dla ośmiu zakładów operacyjnych znajdujących się na jego terytorium.

(⁽¹⁾) Dz.U. 1997, L 10, s. 13.

Skarga wniesiona w dniu 2 lipca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii

(Sprawa C-293/08)

(2008/C 223/53)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Condou-Durandé, I. Koskinen)

Strona pozwana: Republika Finlandii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2004/83/WE (⁽¹⁾) z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawar-

tości przyznawanej ochrony, lub w każdym razie nie powiadając o ich przyjęciu Komisji, Republika Finlandii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy;

- obciążenie Republiki Finlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 10 października 2006 r.

(⁽¹⁾) Dz.U. L 304, s. 12.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Montpellier (Francja) w dniu 3 lipca 2008 r. — Ministère public przeciwko Ignaciowi Pédrowi Santestebanowi Goicoechei

(Sprawa C-296/08)

(2008/C 223/54)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Montpellier

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ministère public

Strona pozwana: Ignacio Pédro Santesteban Goicoechea

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy nienotyfikowanie przez państwo członkowskie (w tym przypadku Hiszpanię) — w trybie art. 31 ust. 2 decyzji ramowej Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (⁽¹⁾) — zamiaru dalszego stosowania przez to państwo dwustronnych bądź wielostronnych porozumień skutkuje — w związku z użyciem w art. 32 decyzji ramowej terminu „zastępuje” — niemożliwością stosowania przez to państwo członkowskie w stosunkach z innym państwem członkowskim (w tym przypadku z Francją) — które złożyło deklarację na mocy art. 32 decyzji ramowej — innych procedur niż europejski nakaz aresztowania?